

[Thorkil Kristensen.]

kender noget til praktisk beskatning, ved, at dette er overdrevet. Det er rigtigt, at de egentlige lønindkomster er undergivet en særlig kontrol, men vi ved alle, at mange lønmodtagere har indtægter fra ekstrabeskæftigelse ved hushjælp o. lign., undertiden også på arbejdspladserne, og at denne ekstrabeskæftigelse ikke altid kommer ind under den kontrol, den skulle ind under. Det er bekendt for enhver i denne sal, at der findes adskilligt af den slags arbejde lidt uden for det normale arbejdsmarked, som ikke finder vej til selvangivelserne, og som heller ikke kommer ind under den kontrol, som lønindtægter normalt er undergivet. Jeg finder ikke, at man bør skjule dette forhold, når man anstiller den sammenligning mellem lønmodtagere og andre, som vi så tit har hørt om. Der kan også være lønmodtagere, der har bierhverv ved siden af.

Når jeg vil fremdrage dette, er det, fordi det ved pristalsbudgettets opstilling blev konstateret, at der her er et problem, som har en vis rækkevidde. Det er efterhånden kendt af mange, men ikke af alle, at det, man kunne kalde pristalsfamilien, er skattesnydere. Pristallet blev lavet på den måde, at man samlede husholdningsregnskaber fra en række familier, arbejdere, tjenestemænd, funktionærer o. lign. Derved fik man at se, hvad de havde haft af indtægter, og hvad de havde haft af udgifter, skatter og forbrug, opsparing o. s. v. Og når man så samtidig kender skatteprocenterne i de forskellige kommuner og statens skatteregler, kan man konstatere, at de regnskabsførende familier, som var lønmodtagere, gennemsnitlig har betalt en skat, der var ikke helt uvæsentligt mindre end den, de skulle have betalt efter de indtægter, materialet viser at de har haft.

Jeg har nævnt dette for at vise, at hvis der er en forskel mellem lønmodtagere og andre på dette område, er det en grads-forskel, og hvis vi skal have et billede, bør det være et rigtigt billede.

Jeg vender mig nu til selve skatteligningen, som ikke er fuldkommen, men der er på den anden side ingen tvivl om, at den er blevet væsentlig bedre, end den var før i tiden; den er bl. a. blevet bedre som følge af kontrolloven af 1946 og som følge af de

erfaringer, de skattelignende myndigheder har gjort i årene siden 1946, hvor de har haft det apparat til rådighed, som denne lov gav dem. Jeg vil benytte lejligheden til at sige, at jeg ønsker, at vi i udvalget skal foretage en undersøgelse af, hvad denne effektivisering af skatteligningen efterhånden har betydet. Det vil være ønskeligt bl. a. at få en undersøgelse af udviklingen i forskellige befolkningsgruppers skattepligtige indtægter eller til skattevæsenet opgivne indtægter sammenlignet med, hvad man fra andre kilder, landbrugsregnskaber, nationalindkomstberegninger m. v. kan drage af slutninger om indkomstudviklingen inden for de tilsvarende befolkningsgrupper. Det er først, når man har et sådant materiale og har studeret det nærmere, at man kan sige noget om, hvad vi ved om skatteligningens effektivitet, hvor meget den er forbedret, og hvor meget der eventuelt måtte mangle.

Jeg finder i den forbindelse anledning til yderligere at tilføje, at det går ikke an at bedømme skatteligningens effektivitet ved disse runde tal, som man undertiden ser fremdraget. Man siger, at der mangler så og så mange hundrede millioner eller så og så mange milliarder. Man må huske på, at ifølge selve de gældende skatteregler, bl. a. afskrivningsreglerne, er den skattepligtige indtægt rent legalt i mange tilfælde mindre end det, som man efter nationalindkomstberegninger o. lign. ville anse for de pågældendes, skal vi sige økonomisk rigtige indtægt. Lad os få dette erfaringsmateriale frem, lad os undersøge det, og lad os i lys af det, vi dér kan lære, overveje, om der nu er anledning til at foretage ændringer i de gældende regler, nu da vi har haft kontrolloven i 11 år, og i så fald, hvad disse ændringer skal gå ud på.

Med dette udgangspunkt vil jeg sige et par ting om det foreliggende forslag. Dette indeholder forskellige bestemmelser, der går ud på at lovfæste og klargøre den gældende praksis. Det kan man ikke have noget imod; det kan være en fordel, og den slags ting kan vi formentlig være enige om. Det punkt, hvor diskussionen vil komme til at stå, er naturligvis dér, hvor der er tale om udvidelser af de nugældende kontrolbeføjelser, og det er herom overvejelserne i udvalget navnlig må koncentrerres.